

στενῶν ὁρίων τῆς ἰδίας ὑπάρξεως, διεγείρουσα τὴν πρὸς τὰς καλλοῦντας τῆς φύσεως εὐαισθησίαν, ἐμπνεύουσα ἐνδιαφέρον καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν, καὶ τηροῦσα ἀκμαῖον ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ παιδὸς τὸ αἰσθηματικὸν μεθ' ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀδελφότητος. Ἐχῶ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἡ ἡσυχία τῆς ψυχῆς, ἡ αὐτάρκεια καὶ ἡ φαιδρότης εἶναι ψυχικαὶ ιδιότητες ἐπίκτητοι, δυνάμεναι κάλλιστα διὰ τῆς ἀγωγῆς νὰ ἐμψυτευθῶσιν. Ὅστις ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἐξωκειώθη πρὸς τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ ἴδιον ἄτομον δὲν εἶναι τὸ ὕψιστον ὃν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ, ὅστις ἐδημιούργησεν ἑαυτῷ ἰδανικά, ὡς ὕψιστον δὲ τῆς ὑπάρξεώς του προορισμὸν ἀναγνωρίζει τὴν ἐνδεδελεχθῆ τάσιν πρὸς τὰ ἰδανικά ταῦτα, ὅστις ἔμαθε εἰς πᾶ-

σαν περίστασιν νὰ δεσπόζῃ ἑαυτοῦ, νὰ ἐνισχύῃ καὶ κραταιοῖ τὴν θέλησίν του πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ εὐγενεοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ὅστις πρὸς τούτοις ἠξέουρει νὰ διατηρῇ τὴν ὀρθὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ ἐργασίας καὶ ἀναπαύσεως, ὁ τοιοῦτος δὲν γίνεται ποτὲ ὑποχονδριακός. Καὶ ἂν ποτὲ ἐξ οἰαδῆποτε σωματικῆς παθήσεως διαταραχθῇ ἡ ψυχικὴ αὐτοῦ ἀρμονία καὶ ἀνακύψωσι πρὸς τῆς διανοίας του εἰκόνας ζοφεραί, διὰ τῆς στερεᾶς αὐτοῦ θελήσεως θὰ δυνηθῇ ν' ἀποσοβῆσθαι αὐτὰς εὐκόλως καὶ νὰ κατανικήσῃ τὸν δαίμονα τῶν μελαγχολικῶν σκέψεων. Ὡς βοηθὸς καὶ προστάτης ὀφείλει νὰ ἴσταται παρὰ τῷ πλευρῷ αὐτοῦ φίλος πιστὸς καὶ εὐλικρινής, ἱατρὸς ἐπιεικῆς καὶ εὐαίσθητος.

EK ΤΩΝ ΤΟΥ Schiller

Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ ΚΑΘΗΜΕΝΟΣ ΝΕΟΣ.

An der Quelle sass der Knabe.

Ἦ τὴν πηγὴν παρεκάθητο νέος
Πλέκων στέφανον μ' ἄνθη ποικίλα,
Καὶ τὸ βεῦμα ἀρπάσαν τὰ ἄνθη
Εἰς τὰ κύματ' αὐτοῦ ἀνεκύλα.
— Οὔτω βέουσι κ' ἐμοῦ αἱ ἡμέραι
Ὡς αὐτὴ ἡ πηγὴ, λέγ' ὁ νέος·
Οὔτω φθίνει κ' ἐμοῦ ἡ νεότης,
Ὡς μαραίνονται τ' ἄνθη ταχέως.

Μὴ ἐρώτ' ἀθυμία τοςαύτη
Ἦ τὴν ἀμὴν τῆς ζωῆς μου τί θέλει!
Πᾶν εὐφραίνεται τότε κ' ἐλπίζει,
Ὅτε ἔαρ γλυκὴ ἀνατέλλει.
Ἄλλ' οἱ τόσοι τῆς φύσεως φθόγγοι,
Καθ' ὃν αὐτὴ ἐγείρεται χρόνον,
Ἦ τῆς ψυχῆς μου τὰ βάρη τὴν λύπην
Τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσι μόνον!

(Μετάφρ.)

Καὶ τί πρὸς με πάνθ' ὅσα τὸ ἔαρ
Τὸ καλὸν μοι προσφέρ' εἰς χαρὰν μου;
Μία μόν' εἶν' ἐκείνη ποῦ θέλω,
Κ' εἶν' ἐγγύς μου καὶ πάντα μακρὰν μου!
Πλήρης πόθου τὰς χεῖρας ἐκτείνω
Πρὸς τὸ φίτατον φάσμα μου τοῦτο . . .
Ἄχ! δὲν φθάνω αὐτό, καὶ ὁ πόθος
Μ' ἀπομένει ἀπλήρωτος οὔτω!

Ἔλθ' ἐκὼς, ὠραία μου Χάρις,
Ἄφες νῦν τὸ λαμπρὸν μέγαρόν σου·
Ἄνθη, ὅσα τὸ ἔαρ παράγει,
Θεὸς νὰ στρώσω ἐγὼ πρὸ ποδῶν σου.
Ἄκου! τ' ἄλλος ἤχε' ἐξ ἀσμάτων
Κ' ἡ πηγὴ κελαροῦσε, φιλιτάτη·
Διὰ δύο εὐτυχεῖς π' ἀγαπῶνται
Καὶ καλύβη ἀρεῖ μικροτάτη!

N. K. ΣΠΑΘΗΣ.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΗΣ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ.

Τῆ 26. Ἰανουαρίου 1878 προσωμίσθη τὸ ἀγγλικὸν πολεμικὸν σκάφος „Σείριος“ εἰς τινὰ κόλπον τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τῆς Αὐστραλίας. Ἐπ' αὐτοῦ εὐρίσκοντο πολλαὶ ἐκατοστύες καταδίκων, οὓς ὁ πλοίαρχος εἶχε τὴν ἐντολήν ν' ἀποβιβάσῃ ἐπὶ τῆς ἀγρίας ἐκείνης παραλίας. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας παντελῆς λειψυδρίας τὸν ἠνάγκασε νὰ μεταφέρῃ τοὺς καταδικώμενους ἐκείνους εἰς ἄλλο σημεῖον τῆς ἀκτῆς ὀλίγα μόνον μίλια ἀπέχον τῆς θέσεως ταύτης, ὅπου μικρὸς τις ποταμὸς ἐκβάλλει εἰς εὐρὴν λιμένα. Ὁ λιμὴν ἐκεῖνος ἐπονομάσθη λιμὴν Jackson καὶ ἡ ἐκ καταδίκων ἀποτελουμένη ἐκείνη ἀποικία ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς πλουσίας Συδνῆς, τῆς ἀρχαιοτάτης πόλεως τῆς Αὐστραλίας καὶ πρωτεύουσος τῆς Νέας Οὐαλίας. Σήμερον ἡ Συδνὴ ἀριθμεῖ ὑπὲρ τὰς 300,000 κατοίκων, ἐν ᾧ ἄλλαι πόλεις, βραδύτερον ἰδρυθεῖσαι, ἔτυχον ἔτι μεγαλειτέρας ἀναπτύξεως, ὡς ἡ Μελβούρνη π. χ. ἦς οἱ κάτοικοι συμποσοῦνται σχεδὸν εἰς 400,000.

Ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας ἔλαβον τὰ πρῶτα σπέρματα αἱ μεγάλαι αὐταὶ ἀποικίαι καὶ τὰς σχέσεις εἰς αὐτὰς διατελοῦσιν αὐταὶ πρὸς τὴν μητρόπολιν, δὲν ἔχομεν ἄλλο νὰ πράξωμεν, παρὰ νὰ ἀναδιφῶμεν τὰς σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ μάλιστα κατὰ τὴν περιόδον ἐκείνην τοῦ προπατορικοῦ πολιτισμοῦ, ὅτε ἑλληνικὰ φύλα κατελάμβανον δι' ἀπειραριθμῶν

ἀποικιῶν καὶ αὐτὰς τὰς ἀπωτάτας γωνίας τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ὁ Ἕλληνας ὅπου καὶ ἂν ἀπῆντα τὸν βάρβαρον ἀπεδάμαζεν αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅπου κατέκτα, ἴδρυε νέαν Κόρινθον, νέας Ἀθῆνας οὐχὶ πόλεις δούλας τῆς μητροπόλεως, ἀλλ' ἐλευθέρους καὶ συμμάχους θυγατέρας. Τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ Βρετανοῦ ἐκδηλοῦται ἀπαρράλλκτως ὅπως καὶ παρὰ τῷ ἀρχαίῳ Ἕλληνι, ἀποφέρει δὲ καὶ τοὺς αὐτοὺς καρπούς. Τοὺς ἀγρίους καὶ ἀπολιτίστους λαούς, τοὺς ἐμποδίζοντας τὴν πορείαν του, ἡ καθιστᾶ ἠθικῶς δούλους, ὡς τὰ 250 ἐκατομμύρια τῆς Ἰνδικῆς καὶ τοὺς Κάρφρους τῆς νοτίου Ἀφρικῆς, ἢ τοὺς καταστρέφει ἐντελῶς, ὡς τὰς ὀρδὰς τῶν Ἰνδῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν Νιγηρῶν τῆς Αὐστραλίας. Ὁ ἄγριος οὐδὲν γινώσκει περὶ διεθνοῦς δικαίου, ὁ δὲ λευκὸς ἀσμένως λησμονεῖ ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις του. Ἀσπλάγχτως ἐξαφανίζονται ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς φυλαί, ὧν μόνον ἀμάρτημα ὑπῆρξεν ἔτι ἀνθίστανται μέχρι θανάτου κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως. Τὴν τακτικὴν δὲ ταύτην ἀκολοθοῦσιν, ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας, καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀποικιακαὶ δυνάμεις. Ἄλλ' ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας διαφέρει μεγάλως κατὰ τοῦτο, ὅτι ἀφίνει ἀκώλυτον τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐλευθέρου πνεύματος τοῦ λαοῦ. Αἱ ἀποκτηθεῖσαι γαῖαι, ἐξ ὧν ὁ βρετανὸς ἐδίωξε